

Naturhistorisk

Tidskrift.

Udgivet

af

Henrik Kroyer.

—o—o—

Andet Bind.

H'ν ἐλαχες Σπάρταν πόσμει.

Kjøbenhavn.

Paa Universitetsboghandler C. A. Reihels Forlag.

Trykt hos J. G. Salomon, Vilestræde 110.

1838—1839.

Verum illud semper inculcandum est, hoc, qvod paratur, horreum esse
tantummodo et promtuarium rerum, in qvo non manendum
aut habitandum sit cum voluptate, sed eo descendendum,
prout res postulat, cum aliquid ad usum sumendum est.

Baconis Aphorismus tertius de conscientia hist. naturali.

S u d h o l d.

Første Hæfte.

	Side
Hans Christian Lyngby. Nekrolog af N. Hofmann-Bang	1.
Om Snyltekrebssene o. s. v., af Udg. (Hertil Robbertavlen)	7.
Bemærkninger over Brasilien's Vej- og Skrudsplanter, af P. W. Lund	53.
Bidrag til Bemærkninger om de forskellige Forstyrrelsesperioder, Overfladen af Jyllands nordligste Odde har undergaaet, af N. Juul	68.
Nummerkninger i Anledning af Prof. Eschricht's Opsats: „Om Hovedstallerne i de danske Gravhøje o. s. v.", af S. Nilsson	81.
Bemærkninger om den islandiske Utselfur, af J. Hallgrímsson	91.
Ehrenberg's Amphicora Sabella. Bidrag til den danske Fauna. (Af Verh. d. Ges. nat. Freunde zu Berlin)	100.
Pingel om den røde Sandsteen i Gronland (af „Oversigt over Videnskabernes Selstabs Forhandlinger")	102.
Robbertavlen's Forklaring	104.

Andet Hæfte.

Fortegnelse over danske Arter af Slægterne Bombus og Psithyrus, af Chr. Drewsen og J. Schiodte (Hertil tab. II)	105.
Nekroser og Tillæg til Fortegnelsen over de danske o. s. v. Sommersugle, af F. Boie	127.

	Side
Om Snyltekrebssene, af Udg., Slutning (hertil tab. III)	131.
Heinrich Boie, Necrolog, af Udg.	158.
Erythroclathrus, et nyt Genus af Algernes Familie, ved F. Liebman	169.
Fortegnelse over nye eller sjeldne danske Planter, af S. Drejer	176.
Noticer til Danmarks Geognosi. Forchhammer om Niveau-forandringer og Oversvømmelses spor paa Slesvig's Vestkyst. — Pingel om en fossil Elefanttand i Danmark. — Thorup Fiske- og Insektastryk paa Juur	192.
Zoologiske Bladninger. (Det Nyeste om Infusionsdyrene. — Fossile Dyrelevninger. — Nogle Bloddyrs Udvikling. — Gejsfuglen ved Jylland?)	201.
Naturhistorisk Tidskrift og den naturhistoriske Forening	208.

Tredie Hæfte.

Gjeisir og Strokkur, af J. Hallgrímsson	209.
Torisatte Bidrag til Naturbemærkninger over Jyllands nordligste Odde, af N. Juul	223.
Zur Verwandlungsgeschichte inländischer Zweiflügler, af F. Boie .	234.
Conspectus Crustaceorum Groenlandiae, af Udg.	249.
Udtog af en Dagbog, holdt paa en naturvidenskabelig Rejse i Island, af J. Hallgrímsson	262.
Botaniske Nyheder fra Ostindien. Udtog af et Brev til Statsraad Hornemann fra J. Voigt	269.
Algologisk Bidrag, af F. Liebman	274.
Bemærkninger om nogle Arter af Lathyrus, af S. Drejer .	282.
Om Audouins Undersøgelser over Muscardinen, af J. Steenstrup	296.
N. P. Angelins Museum palæontologicum svecicum, anmeldt af J. Steenstrup	307.

Fjerde Hæfte.

Beretning om Resultaterne af en i Sommeren 1838 foretagen entomologisk Undersogelse af det sydlige Sjælland, en Deel af Laaland og Bornholm, af J. C. Schiodte	309.
Bidrag til Cirripedernes Historie i Fortid og Nutid. Første Bidrag. Anatiferidæ og Pollicipedidæ fra Kridtperioden, af J. Steenstrup	396.
Floristisk Udbytte fra Aaret 1838, af S. Drejer	416.
Om Inglesladsen for <i>Tringa platyrhyncha</i> , af J. Reinhardt	431.
Optegnelser om danske Dyrks Forekomst og Levemaade, af J. Steenstrup	433.
(<i>Ancylus fluviatilis</i> Müll. <i>Geotrupes typhoeus</i> Linn. og <i>Helix conspurcata</i> Drp.)	
Universitetets Priisspørgsmål for 1839	435.
Explicatio tabularum	435.

Femte Hæfte.

Dr. Springs Udvikling af de systematiske Enheders Begreb og deres Anvendelse, af S. Drejer	437.
Bemærkninger og Tillag til den danske Algesflora, af G. Liebmann. (Fortsættet.)	464.
(Hertil tab. VI.)	
Om Martorven i det nordligste Jylland, af J. Steenstrup .	495.
Om Martorven og Kuldammerne, af G. Forchhammer .	519.
Om den islandiske Svane, af J. Reinhardt	527.
Om Gejersfuglens Forekomst paa Island, af Samme . . .	533.
Meddelelser om danske Insekters Forekomst, af G. W. S. Jacobsen. (Fortsættet.)	536.
Optegnelser om danske Dyrks Forekomst og Levemaade, af J. Steenstrup	538.

- (4. *Helix lapicida* Müll. — 5. *Helix ericetorum* Müll. —
 6. *Helix nemoralis* Müll. — 7. *Helix scarburgensis*
 Turt. — 8. *Cyclotoma elegans*. — 9. *Pelias berus*
 og *Pelias prester*. (Har vi flere danskearter af Hug-
 orme?) — 10. *Mus minutus* Pall. (Fortsættet.)

Sjette Hæfte.

Systematisk Fortegnelse over de hidtil i Danmark fundne Dip-	
tera, af C. Stæger. (Fortsættet)	549.
Uber die Herkunft des in Dänemark vorkommenden Gerölles,	
von N. Hofman-Bang	601.
Munna, en ny Kræbsdyrslegt, beskrevet af Udg.	612.
(Hertil Kobbertavlen.)	
Bemærkninger om <i>Balaena rostrata</i> , ved Udg.	617.
Forsøg til en Fortegnelse over de vildvoksende, men i ældre Ti-	
der indførte Planter i Danmark o. s. v., ved J. W.	
Hornemann	639.

M U N N A ,
 en ny Kræbsdyrslægt,
 beskrevet
 af
 Henrik Kroyer.

Bed Syd - Venen i Troudhjemsfjorden fandtes mellem nogle smaa Tangplanter, som vare ophentede fra en Dybde af omtrent 15 Favne, et lille Kræbsdyr (kun et eneste Individ), hvis Beskrivelse er Gjenstanden for nærværende Meddelelse.

Dyrets Længde er $1\frac{3}{5}$ "'; dets Farve guulbrun. Legetmet viser tydeligt nok tre Affnit: Hovedet, den af 7 Ringe sammensatte Krop, og Halen eller Bagkroppen. Naar Dyrets hele Længde deles i 16 ligestore Dele, holder Hovedet lidet mere end tre af disse Dele, Kroppen næsten ni og Halen fire. Hovedet og Kroppen tilsammen danne ligesom et Skjold, eller ere af en noget afrundet, paa Rygfladen stærkt konvex Form, der har sin største Højde omtrent i Midten, og derfra straaner ned i alle Retninger. Halen forbinder sig med Kroppen under en Vinkel, eller er bojet op i Bejret (see Kobbertavlen sig. 2). Længden af de yderste Folere og Benene give iovrigt dette lille Dyr et meget paafaldende Udseende.

Hovedet er temmelig stort, af halvmaaneformigt Omrids, med den forreste Rand meget stærkt bojet eller ud - buet, den bageste lige (sig. 1 og 2). Dets Overflade er jævnt hvælvet fra Pander- og Sideranden til Nakken. Dets forreste Rand er mellem de overste Folere besat med en Deel temmelig lange, blode Haar (sig. 1). De yderste Folere ere tynde, men af en overordentlig Længde (dobbelt saa lange som Dyret fra Panderanden til Hale-

spidsen); de to Grundled ere imidlertid korte og af nogenlunde sterk Bygning; det tredie Led derimod er meget tyndt og langt (1° langt, eller mere end dobbelt saa langt som Hovedet); det fjerde er endnu lidt tyndere og længere (2° eller ligt Dyrets halve Længde); det sidste Led endeligen eller Svøben har omtrent samme Længde som Dyret. Ved en sterk Forstorrelse viser Svøben sig sammensat af en Mængde Ringe, hvis Antal jeg ikke ganske noigagtigt kan angive, da de især mod Noden blive mindre tydelige og ligesom sammenflydende; omtrentligt kan det ansættes mellem 20 og 30. Langs Siderne er Svøben besat med en Deel grove Borster. (sig. 3 fremstiller et Stykke af Svøbens Spids stærkt forstørret.) De øverste eller mellemste Folere (sig. 1, b. og sig. 4) ere anbragte ovenfor eller bag de yderste, og kun meget lidt nærmere Legemets Middelinie; de ere overmaade smaa, og bestaae af et toleddet, temmelig sterk Skæft og en noget længere Svøbe, der er sammensat af fem Led, og ender med een eller maastee med et Par Borster. — Mellem de øverste Folere seer man to smaa Redskaber rage frem foran Pandens forreste Rand (sig. 1, a. og sig. 5). Disse synes at være Enderne af Kindbækernes Famler. Tyggefodderne (sig. 6) ere af en sterk Bygning, men vi se intet Mærkeligt i Formen. — Øjnene derimod kunne ikke andet end vække Opmærksomhed, da de i en saa høj Grad rage frem af Hovedets Overflade, at de faae en temmelig stufende Lighed med mange Delapoders Øjne; imidlertid ere de dog ikke anbragte paa en bævægelig Stilk. De sidde paa Siderne af Hovedet, nær dettes bageste Rand, og meget langt fra hinanden indbydes; de have næsten Kugleform, og ere af sort Farve, idetmindste det Midterste af den udadvendte Flade, som ogsaa under en sterk Lupe viser sig retikuleret.

Kroppens første Ring er lille, med den forreste Rand lige, den bageste noget konver. Anden Ring, som overgaer første betydeligt i Storrelse, har ogsaa den bageste Rand konver, men den forreste konkav; den bojer sig altsaa frem om første Rings Sider, og indslutter disse for en Deel. Tredie Ring er den største, af Form somanden, hvilket ogsaa er tilfældet med den noget mindre fjerde Ring. Femte og sjette Ring ere efter mindre end fjerde, og have Sidespidserne bojede tilbage, istedetfor at de hos de foregaaende Ringe ere bojede frem. Syvende Ring er den mindste, og det i den Grad, at den meget let hos dette lille Dyr kunde oversees.

Første Par Fodder ere Gribefodder, som ende med en Haand og en bevægelig Klo (see sig. 7); de ere kun smaa i Sammenligning med de øvrige Fodder, men af en temmelig stærk Bygning. De øvrige sex Par Fodder ere Gangfodder, overmaade lange og tynde; de tiltage i Længde fra andet til syvende Par saaledes, at det syvende Par endog er mere end $1\frac{1}{2}$ Gang saa langt som Dyret fra Panderranden til Halespidsen; de ende alle med et meget kort, smalt Led, som er gaffelformigt klostet, eller væbnet med to, meget spidse og noget frumme Kloer, af hvilke den ydre er lidt større end den indre (sig. 9). Det næstsidste Led, hvilket hos disse sex Fodpar især er det, som efterhaanden fra de forreste til de bageste modtager en saa betydelig Udvikling, og altsaa for en stor Deel betinger deres Længde, er ligesom det trediesidste, langs Siderne bevoret med Borster.

Halen er foroven bredest (den største Brede omtrentlig med dens Længde), og bliver forneden lidt tilspidsset; i Midten har den ligesom en Indsnoring, og ender stumpet af-

rundet. Dens Nygsidé er konver, Bugsiden temmelig flad, bedækket med en enkelt Plade (ligesom hos Slægten Jæra). Uagtet nærværende Slægt ved første Øjekast har et heelt eget og fremmed Udspringende, bliver det dog ingenlunde vanskeligt, efter en nærmere Betragtning at anvise den sin Plads. Den hører efter hele Bygningen til Isopoderne, hvorvel disse, saavært mig bekjendt, intet andet Exempel have at fremvise paa en saadan overdreven Forlængelse af Fodderne. Blandt Amsipoderne maa den, om man vil følge Latreilles System, henstilles i Afdelingen Asellota, ved Siden af Slægten Jæra. Latreille anfører vel blandt Karaktererne for Asellota Haleappendices, men, da disse allerede ere meget rudimentære hos Jæra, kan det ikke overraske, at de her ganske forsvinde.

M U N N A ,

novum Isopodum genus (inter Asellota Latr. prope Jæram).

Oculi valde prominentes (sere pedunculati), tota capitis latitudine distantes; antennæ inferiores longissimæ; pedes primi paris prehensiles (manu ungueque mobili instructi), reliqua sex paria ambulatoria, longissima (pleraque corporis longitudinem superantia), biungulata; septimus thoracis annulus minimus, parumque conspicuus; cauda appendicibus omnino destituta; branchiæ unica tantum tectæ lamina.

Species: *M. Boeckii.**)

*) Lektor Boeck fra Kristiania, som deltog i den franske Expedition til Spitsbergen, var den, som fandt det her beskrivne Kræbsdyr, og venstabeligen meddeleste mig det eneste Individ. Ved at benævne Arten efter denne kendskabsrigre Naturforsker, opfylder jeg saaledes kun en Pligt; men gribet saa meget hellere Lejligheden, som Omgangen med Lektor Boeck altid for mig vil høre til de meget behagelige Erindringer fra denne Rejse.

EXPLICATIO TABULARUM.

-
- Fig. 1. *Munna Boeckii* a dorsi.
Fig. 2. *M. Boeckii* a latere.
Fig. 3. Ultima flagelli antennarum inferiorum pars.
Fig. 4. Antenna superior.
Fig. 5. Pars palpi mandibularum.
Fig. 6. Pedes maxillares.
Fig. 7. Pes primi paris.
Fig. 8. Pes secondi paris.
Fig. 9. Ultimus pedis septimi articulus.
-

MUNNA BOREALIS.